

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre 8.—
Félévre 4.—
Negyedévre 2.—

BAJAI FIGYELŐ

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
B ó d o g - t é r .

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyilatkozó 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Pártunk elnökéhez, Gál Péter úrhoz e hó 17 én (szombaton) reggel a következő távirat érkezett:

Ma sem tudhatván bizonynyal az országgyűlés berekesztése napját, kérjük megjelenésünket jövő vasárnapra kitűzni.

Irányi,
Helfy.

E szerint várva várt vendégeink e hó 25-én körünkben lesznek. A végrehajtó bizottság mindent elkövet méltó fogadásukra, s a polgárság bizonynyal a maga részéről sem fogja elmulasztani, hogy minél impozánsabban fejezze ki tiszteletét és ragaszkodását közéletünk ama nagyjai iránt, kiket szerencsések lesziünk vendégeinkül fogadni.

A lejtő.

Hogy a közönségi alap nem az a talaj, melyre egy szilárd, erős államot lehetne felépíteni, bizonyítja az, hogy azon minden alkotás, mely részint örökül szállott reánk, részint újabban megkíséreltetett, egytől egyig szánalmas módon elnyomrodott.

1848 szabaddá tette a jobbágy-földet. Igen, de igazán szabad e az a hajdani jobbágy-föld? — Kérdi egyik levelében Magyarország egykori kormányzója. Nem az, csak urat cserélt. Hajdan a földműves jobbágy földes urát táplálta. Most a tulajdonos földműves azt a Molochot táplálja, melyet az osztrák-magyar monarchia nagyhatalmi állásának neveznek. És ez a Moloch telhetetlen. Soha sem mondja „elég.“ Mindig emni akar.

Hajdan a földes úr védte a jobbágyát önzésből, saját érdekében védte, de védte, hogy az,

TÁRCZA.

Modern bosszú.

(K. T. K.) Szinte látom ajkaikon a gúnymosolyt: honnan merithet ez a tárczairó magának oly szabadságot, hogy azt az ősi szenvedélyt modernizálja? Csak olyan ruhában jár az most is, mint Kain idejében, legfeljebb csak fegyverzetet változott meg — bunkós bot helyett alig észrevehető aczéltör, vagy égő pár csepp méreg egy ital vizben. Ha ily alakban jelenik meg az ősi szenvedély, akkor még a modern címét nem követelheti. Még akkor sem, ha a középkori vérbosszú, megrettenve a törvény bilincseitől, száműzetésben epestei önmagát, s maga helyett elkényeztetett gyermekét, a rágalmat csuszlatja be a társadalmi életbe, hogy büntetlen vigye keresztül pusztító terveit. Ha valaki nemes czéla tör, mindjárt keresztezi útját a maró rágalom s hányszor tépi szét a legszentebb viszonyt, keseríti meg a legbologabb összeköttetést alattomos áskálódás! Az ellenfélhez és családjához tartozó csontvázakat a rágalom kiássa sírköböl s a vásártéren közszemlére állítja ki. Egy özetlen szempillantásban a megbántott egyn gyöngye szívén erőt vesz a rágalom s elárulja a rábizott titkot, mely az ellenfelet kedvezőtlen színben tünteti elő s mikor így a megtorlás művét keresztül vitte, azzal ámitja el a rászédet szívet, hogy legyen nyugton, csak a köcsönt adta vissza. Még ez sem modern bosszú. A tizenkilencedik század találmányai közül alig van egy-egy elmesebb, mint a modern bosszú. Ha önöket az ujjkor csodás alkotmányai érdeklík, szabad legyen remélnem, hogy ettől sem tagadják figyelmüket.

Az engedelmesség, türelem, bocsánat oly szép hármas erény, hogy mindegyik szobrot érdemelne. A száműzetett vérbosszú ellopja e három tündér ruháját s ugy csempézi be magát az emberek közé s e szentek öltönye védelmezi azt minden bántalom ellen. Vagy más szavakkal fejezve ki magunkat, a tulságba vitt alázatosság, türelmesség, elnézés a bosszúnak modern kinzó eszközévé válhatik; az erény palástja alól a bűn lábába látszik ki.

a mit államnak neveznek, a jobbágy véres verejtékét föl ne eméssze. Most ki védi meg a szabad föld birtokosait ama Moloch telhetetlenségétől, mely még csak nem is állam, sem magyar, sem osztrák értelemben, hanem a szó szoros értelmében „egyeduralom,“ mely a maga nagyhatalmi vágyát államérdek gyanánt tálalja fel s az államot önmagával helyettesíti.

És lón, hogy a nép, mely a jobbágy-földön megélt, szűken, de megélt, — nem birva a reá nehezedő terhet, a szabad földön nyomorog, sőt hallatlan! a szabad földről még ki is vándorol.

Kivándorlás Magyarországból munkahiány, keresethiány, meg nem élhetés miatt! Abból a Magyarországból, mely, ha a politikában saját érdekeitől kérhetne tanácsot, ha közgazdasági és adózási rendszerét saját javának kívánalmái szerint rendezhetné be függetlenül, kétszer annyi népet is jólétben eltarthatna, mint a mennyi most földén nyomorog.

Hát ide törpítették a szabad föld nagy vívmányát, mely annyi áldást ígért.

1848 a szolganépet, mely ki volt tagadva az alkotmány jótéteményeiből, egyenjogú alkotmányos polgárrá tette e hazában.

Igen, de a polgáriság magasztos joga arra lett felhasználva, hogy a nemzeti akarat pecsétje ittessék az állami függetlenség feladására: pedig függetlenség nélkül az alkotmányos formák álarca, melyet az abszolútizmus felölt, hogy a járó kelők reá ne ismerjenek, s hogy a felelősséget magáról elhárítsa. Ez rosszabb a nyilt erőszaknál. Megmondta Deák maga, hogy a mit ez elveszen, azt vissza lehet szerezni, de a mit feladunk, az elveszett. Gibbon írja örökbecsű munkájában, hogy az Árpád ház 300 évig uralkodott Magyarországon, de a szabadnak szüle-

tett magyart nem vakította el a korona csillogó fénye, mindig élt elévülhetetlen jogával, számon kérti szabadságát az állam örökös szolgájától, azt felelősségre vonni, s meg is büntetni. — Igy Gibbon. De most kitől kérje számon a nemzet elvesztett függetlenségét? kit vonhat érte felelősségre, mikor maga adta oda!

1848 megadta a nemzetnek a képviselői kormányformát.

S ez névleg még meg is volna, de mert az alap, a függetlenség hiányzik, hát a nemzet képviselői (hogy egyebet ne említsek) a nemzet nevében, melynek akaratát képviselni tartoznának, megszavazták a bosnyák okkupációt, melyet az egész nemzet egy szívvel lélekkel a leghatározottabban ellenzett. És ezt képviselői kormányrendszernek nevezik! De hát ki vagy mi volt e végzetterhes megszavazásnál képviselve? A nemzet akaratát nem, mert az határozottan elnevezte; hanem képviselve volt az alkotmányos formák ügyefogyott üressége, mely hiányozván az intézvényes biztosítékok, mik egyedül képesek a formák szöcsikorgó mechanizmusát életelős szervezetté eleveníteni, — megjegyezték a gondolatot, hogy ha a nemzet képviselői a nemzetet öncélnak merik tekinteni, a nemzet akaratának képviselése a nagyhatalmi vágy molochjának szemöldökével koczezanásba jó, és az álcza leesik, az „igy akarom, így parancsolom“ arca leplezetlenül előbukkan. A mióta Magyarországot az egységes osztrák-magyar monarchia Cis- vagy Trans-Lajthán felévé törpítették, mutasson valaki csak egyetlen egy esetet is, hogy a magyar országgyűlés merete volna meg nem tenni, a mit „felül“ akartak, vagy merete volna megtenni, ha még ugy fogadta volna is, hogy megteszi, a mi odafenn nem tetszett. A bécsi

Nem nagyitunk; állításainkat az életből vett példakkal igazoljuk.

Nem lehet mindig jó kedvünk; a mint a példabeszéd mondja: kés, kanál és villa össze-összecserődül. Ilyen rossz hangulatunkban néha-néha szólnunk vagy teszünk olyasmit, a mit higgadt pillanatunkban mindjárt megbánunk. Ha a megtörtént meg nem történté nem tehetjük is, de legalább óhajtánók eltemetni a feledékenység tengerébe. Szivesen bevallanók hibánkat, még bocsánatkérésből sem vonakodnánk, csak cserébe öszinte bocsánatot s elnézést nyerhetnénk. De hányan tapasztalják keserűen, hogy a megkért sértő sem feledni, sem megbocsátani nem tud, holott színlag engesztelődést tanusít. „Lásd, édesem — szölt Békely úr nejehez — a hivatalban megharagítottak, a bosszúságot haza hoztam s véletlenül te jöttél utamba . . . de most . . .“

„Kérlek, édesem, — folytatja neje közbe szólva — ne is mentesd magadat, ne vesztegess erre egy árva szót se, biztosítalak feléle, hogy nem haragszom, neked jogod van velem szemben mindeure, ismerem kötelességemet s talán lesz is erőm annak teljesítésére, ne is szólnunk erről többet“ — s ekkor bnaatos mosolylyal hozzá teszi: „hiszen ugyis hozzá szoktam már ahhoz.“

Ez aztán modern bosszú. Ha neje megtámadná, zokogna, haragudnék s aztán nyujtáná bekegyobbját: Békely úr boldognak érezné magát, de ez a szoborszerű önmegadást tetszelgő türelem elég világosan tudtára adja, hogy neje a tulságba vitt türelem alatt a bosszú fegyverét villogatja s a mézes szavakban az engesztelődésnek még csak árnyeka sincs.

Rendesi úr egy kissé ingertelen jó haza, talán láza is van. Elég az hozzá, hogy ilyenkor oly csekélység is szemet szúr előtte, mit más-szor észre nem vett volna. Szokottnál élesebb hangon figyelmezteti nejét, hogy ez vagy amaz, jobb lenne, ha nem itt, hanem amott állan. Vagy véletlenül nagyobb társaságot talál nejenél s ezért szemére lobbantja, hogy ha ez mindig így megy, ki nem jönnek jövedelmökből s aztán minek öltözik hétköznap is olyan szép ruhába? Mindezt a rossz kedély mondatja vele s az a láz, mely tagjait égeti. Neje mindezt nem veszi

számításba. A modern bosszú terve rögtön készen van. Barátúi elmaradoznak, ő sem megy sehová sem; de azért a világról sem panaszkodik. Még vasárnap is hétköznap ruhába öltözik. Felhasznál minden eszközt, hogy a vértanuságot szenvelegje. S ha végre férje kijő türelméből s magaviselete változásának okait kérdezi, fájdalmas mosolylyal viszonzza: „Miért ne tenném meg érted ez áldozatot, hiszen te vagy uram, legyen ugy minden a mint akarod.“ Elképzeltető mennyire áldhatja Rendesi ur az ő kedves neje bárányzelődségét. Az engedelmesség eme nyilatkozatát a modern bosszú lihegte s lehetetlenek lángra a férj szívet égette meg.

Ha egy párszor valami közbejött afadály miatt kávéját nem hozták be pont félkilenczkor s egy kissé indulatosan kérdezte, miért nem tartják meg a szokott időt, másnap öt órákor az egész ház talpon van, neje is fölkel hat órákor, — így van ez vagy két hétig, a kávé pontban nyolcz órákor ott az asztalon. Ha neje ebéd előtt egy félórával levelet ír vagy újságot olvas s Rendesi úr korgó gyomorral térvén haza, így támadja meg: „Jó házínónek ilyenkor a konyha mellett helye“, neje egy hónapig se vesz kezébe könyvet, még szüleinék sem ír, ott tölti idejét reggel, délben és este a konyhán, kapálgat a veteményes kertben, maga szítál, gyúr és süt kenyereket. Ha kérdezik tőle: miért teszi ezt; „Férjem akaratát előttem szent, nem akarom magamra haragítani.“

Meg kell adni, hogy az ily hádjárt rejtélyeit a nők művésziileg ösmerik s ki is tudják zsákmanólyni a magok részére. A férjnek egy véletlenül kiejtett nyilatkozatát olybá veszik, mintha az valami zsarnok fejedelem parancsa lenne, melyet halálbüntetés terhe alatt kötelesek végrehajtani a szegény rabszolgák s férjürem még csak nem is lobbantat az engedelmessé nő szemere egyetlen vádat sem; hiszen a jó asszony lesi ajkáról szavait, ellopja gondolatait, megelőzi vágyait, többet áldozik, mint a mennyit a férj elbirni képes lenne . . . csoda, hogy a mosoly meg nem fagy ajkain, mert áldozat, a kegyetlen férj áldozata. S a modern bosszú még a gyermekekből is kinzó eszközt alkot. Rendesi úr nagyon szereti gyermekeit, de utoljára is nem szentelheti azoknak mind n szabad idejét. Néha

kabinet-politika „kommandíroz“, a magyar országgyűlés „masíroz.“ És ezt képvisleti kormányrendszernek nevezik!

Hát így lesz, így válik nyomorékká a köztigyi alapon álló kormányok kezében a legdicsőbb, legmagasabbosbb vivmány is, a miért küzdeni, vérezni méltónak tartatott.

Olay Lajos beszámolója.

Siklós, május 16.

A siklói választókerület orsz. képviselője Olay Lajos f. hó 11-én a hajnali vonattal érkezett Vilányba, hogy az országgyűlés működéséről választói előtt számot adjon. Vilányban 30-40 kosokra menő és kizárólag választókból álló küldöttség fogadta, s ment vele együtt Nagy-Harsányba. A község határán mozsárdurrogás, banderium, koszorúkat nyújtó fehérruhás leányok, szóval a bizalom és szeretet mindenféle nyilatkozatai fogadták.

Reggel 9 órakor a környékből Nagy-Harsányba összejött több száz főre menő választóközönség előtt tartott beszédében élesen kritizálta a kormányt, mint a melynek működése abban áll, hogy az adót emelje s hazánkat a végelszegényedéshez közelebb hozza.

Beszédét bevégezvén, Kossa Dezső, a kerület függetlenségi pártjának elnöke, lépett az emelvényre, s szeretett képviselőnknek a jelöltséget a választók nevében újra felajánlotta. Olay a jelöltséget elfogadta, és kijelentette, hogy programbeszédének megtartása végett az országgyűlés berekesztése után a kerületet ismét meglátogatja.

Nagy-Harsányból ezután Kis-Harsány és N-Tótfalun keresztül Siklóra ért az impozans menet, hol fél 12 órakor tartott meg a beszámoló. Ezután ismét N-Harsányba, a képviselő úr tiszteletére rendezett majálisra ment ki egy része a fogadó küldöttségnek.

Hétfőn Vókányt, Rácz-Petrét, Iván-Bottyánt, Kövesdet és Jakabfalvat látogatta meg. Vókányban ismét banderiummal és mozsárdurrogással fogadták.

Kedden Vaiszló, Páprád, Besenecze, Luzsok és Vejtői községekben jelent meg, szerdán Kémcsen és Ipacsfán, csütörtökön pedig Kasádon, Torjáncon és Beremenen. Beszámoló beszédét Vaiszlóban, Vejtőben, Kémcsen és Ipacsfán tartott, hol mindenütt koszorúkkal és banderiummal fogadtak. Ez alkalommal Olay meglátogatta kerületének valamennyi községét, a mire eddig még egyetlen elődje sem vállalkozott.

Csütörtökön délután a siklói polgárság rendezett tiszteletére fényesen sikerült majális a siklói erdőben, melynek vége hosszan belenyúlt az éjszakába.

A jelen körülmények határozottan meggyőzték szeretett képviselőnköt arról, hogy a kerületben a függetlenségi párt győzelme s így az ő megválasztása minden kétségen felül áll. Eklatans bizonyítéka ennek különösen az, hogy a kormánypart még csak ellenjelöltet sem bír állítani, mert — nem kap! Nem akad széles Magyarországon vállalkozó, a ki magát a biztos bukás kellemetlenségeinek kitegye.

Ugy tudjuk, hogy tisztelt képviselőnk a hetet még körülményben fogja tölteni, és csak vasárnap távozik tőlünk. Szentgyörgyi.

otthon is akad valami dolga, mihez csend és léleknyugalom kívánthat, nem megvárhatja-e, hogy ilyenkor a gyermekek ne zajongjanak körűle, hiszen a multkor is valamelyik éppen egy fontos irományát szagatta szét. Rájok kiált ilyenkor haragosan: „Takarodjatok innen, ne legyetek minduntalan a sarkamban, ne lármaszatok szüntelen!“ E pillanattól kezdve a gyermekek is vértanukká avattatnak föl, kiknek élete valóságos gyötrelm. Ha Rendes úr léptei hangzanak, a mama hangja is megszólal: „Pista, Karcsi, Emi, Fáni, menjetek az udvarra vagy a szomszédba: papa nem szereti, ha fülébe zajongtok; ha ilyen tulságba hajtott szerelm a modern bosszú szatirja, melyet Jókai mesterkézzel fest „Egy az isten“ című regényében. Anna, az ártatlanság tiszta eszményképe, szerelmes a megtestesült ördögbe, kit Nájárd Bénéjárnak hívnak. E férfi élete, minden lehetete, a legsötétebb bűn. Meggyaláz mindenkit, elárulja hazáját, meg akarja gyilkolni Annát, és mégis e nő, holott mind ezt tudja, ártatlan szíve paradicsomában táplálja a kígyót; sőt mi több, védelmezi azt, hogy bünt bűnre halmozza, mert nem engedi meg, hogy elvegye méltó büntetését. Egyszóval az angyal a sátán czimborája lesz. Nem állítjuk, hogy ezt teljesen a költő képzelete teremtette volna; az életből is hozhatnának ilyen példát föl, csak azt akarjuk ebből kihozni, hogy Anna szenvedése tulhajtott nagylelkűség, szerelme önmegalázás s a legszebb érzemény szívében bűnné fejlődött. A mester művészi ecsete a modern bosszút élethívven rajzolta; a helyett azonban, hogy rokosszenünket ébreszteni föl a szerencsétlen Anna iránt, elidegenít tőle. E lélektilanlag megfejthetetlen rejtély elijeszt s erre talán a költő nem számított.

A túlzás az, a mi ellen küzdenünk kell, mert az ez erényt is a bűn sarába topassz, s megengedi, hogy abból a sátán készítsé kintó szereit. A türelem és engedelmesség a józan ész határaig gyógyító balszam, azontúl égető, maró sav, mely a helyett hogy a sebet begyógyítaná, azt elmérgesíti; . . . sőt kiégeti a szívből a boldogságot is, rabszolgává aljasítván azt, ki az önbecszeretet eldobva magától, önkénytelen rakja a rabbilincset nem lábára, sem kezére, hanem a szívére és lelkére.

A keczeli kerületből.

A mostani nagyon is anyagias időben, mikor minden eladó, még a politikai meggyőződés is, igazán jól eső látvány az az önzetlen lelkesültség, melylyel a keczeli kerület derék polgárai a függetlenségi párt ügyét felkarolták. Nem volt ott szükség etetés-itatásra, nem kellett hogy kortések járjanak községről községre: a polgárság mozdult meg, maga sorakozott a küzdelemre, zászlójára egy oly férfiú nevét tűzvén, a kinek multja programm a jövőre nézve, s a kinek jelleme kezeség az iránt, hogy e multtal a jövő soha sem fog ellentétbe kerülni. Méltó választás egy oly kerülethez, melynek polgárai önálló meggyőződéssel, politikai lelkiismerettel bírnak s éppen azért érdeklődésük ébren tartása végett nem szorulnak rá a választási agitáció szokásos eszközeire.

Gál Péter urat, — úgy tudjuk, — részint egészségi okok, részint elfoglaltsága gátolják abban, hogy a kerület községet sorra járja s kifejtse amaz elveket, melyek alapján, ha a kerület őt bizza meg képviselővel, a parlamentben működni fog. Jól tudjuk, hogy a lelkes választók szívesen üdvözölnék körükben pártunk eme veterán bajnokát, a ki felé bizalmuk fordul; de ha a viszonyok kényszerítése ezt lehetetlenné tenné is vajjon leszállítaná-e ez a körülmény a választóknak akár lelkesedését, akár kitartását? Hisz van-e a kerületnek egyetlen polgára is, a ki kétségben van az iránt, hogy Gál Péter mely pártához tartozik, mely elvek és eszmék szolgálatában áll? S viszont forog-e fenn szüksége annak, hogy azt az öntudatos, politikailag érett polgárságot, mely nem szorul kortes vezetőkre, a függetlenségi párt céljai felől még csak most kelljen tájékoztatni? Nem szeretnők, ha félreértetnénk. Egy csöppet sem kicsinyeljük azt a hatást, mely a képviselőjelölt s a választóközönség közvetlen érintkezéséből származik. Midőn egy ünnepelt nevé, a nagyközönségből személyes jelességei folytán kiváló férfiú vallomást teszen az ő politikai hitéről, akkor azok az eszmék, azok az elvek, a melyek mindennapi gondolkodásunkat is szabályozzák, mintegy ünnepi köntöshen jelennek meg és sokszoros erővel, a vélemény meggyőződés, a meggyőződést lelkesedéssé fokozva, vésődnek elménkbe.

Annál nagyobb dicsőség azokra a polgárookra, a kik ha nélkülözni kénytelenek is a választási küzdelmeknek ily ünnepies, értelemlre és kedélyre egyaránt ható jeleneteit, mégis szilárdul kitartanak a zászló mellett. Ezek igazán az elv emberei, a kiket nem talán egy szónoklat külső fénye vonz ide vagy oda, hanem az a szilárd meggyőződés, melyet otthonuk csendjében, tapasztalataik és olvásmányaik alapján, megérleltek. Ezt várjuk mi az ország első ügyvédjének, Pest vármegyének keczeli kerületétől; ezt várjuk mi azoktól a polgároktól, a kik a mai napság már szinte kivészettek hitt lelkesedéssel kezdték meg az elvi harcot. Szabad férfiak, a kik tisztában vannak elveikkel, a higgadt, megállapodott meggyőződés emberei, azok a választók, a kiket az eszmék kultussza lelkesít: önmagokban, a választási ünnepiességek külső hatásait nélkülözve is, diadalra fogják tudni vinni a kibontott lobogót.

Hirek.

— **Pártunk jelöltje** Helfy Ignác ur Irányi Dániel orsz. képviselő társaságában, mint lapunk más helyén is olvasható, e hó 25-én Vasárnap, a reggeli hajóval fog városunkba érkezni. Semmi kétségünk, hogy polgárságunk azzal a lelkesedéssel fogja őket üd-

vözölni, mely ily kiváló, országszerte ünnepelt férfiakat megillet. A függetlenségi párt végrehajtó bizottsága az ünnepiességek programját már megállapította. E szerint a polgárság, banderiummal, fehér ruhás leányokkal, stb., reggel kivonul. Midőn a vendégek a hajóból kiszállnak, rövid üdvözlő beszéd után a menet vissza indul a városba s a vendégeket szállásukra kíséri Program-beszédét Helfy d. e. 11 órakor fogja elmondani a városház-téren felállítandó tribuneről; utána Irányi beszél. Lesz még közvacsora és fáklyás zene is. Jelentőségteljes nap lesz ez városunk életében, midőn oly kiváló szónokok fogják hirdetni polgárainknak a nemzeti függetlenség megváltó ígét. Azok a polgártársaink, a kik még eddig a kormányparthoz tartoznak, nagyon jól teszik, ha nem zárkoznak el, előre is félve a meggyőzéstől, hanem eljönnek tudomást venni a függetlenségi párt céljairól, törekvéseiről, úgy a mint azokat legilletékesebben a párt két vezére kifejti. Illetlen ellendemonstrációktól nem tartunk, még ha akadna is valami „intelligens“ hecczelő, mert fölteszünk minden bajai polgárban annyi tisztességet, hogy politikai ellenfeleikben is tisztelik az országos nevet s a közpályán szerzett elévülhetetlen érdemeket.

— **Kiváló vendége** van ma városunknak. P. Szathmáry Károly úr, jeles regényíró, volt országgyűlési képviselő s a kisdudavas intézménynek irodalom és társas élet terén első rangú terjesztője. Most szombat este is a kisdudavásról tartott két felolvasást a „Bárány“ vendéglő nagytermében tartott concert programja folyamán. Mindenről, az idő előhaladottsága miatt, csak jövő számunkban referálhatunk.

— **Törvényhatósági közgyűlés** volt e hó 16-án nagyon csekély érdeklődés mellett. Elsőben is a főispán úr bejelentette azt a veszteséget, mely Mária Anna császárné és királyné halálával az osztrák-magyar „bíródalom“ érte. A kitűzött tárgyak során először a tanács jelentése került szóba amaz intézkedések felől, melyeket a vasútra megajánlott 200,000 firt iránt tett. A miniszter ugyanis, mint már megirtuk, sürgeti a pénz befizetését, a városnak azonban csak 120,000 firtja van s így fizetni, ha akarna se tud. De meg nem is akar, mert hát a hozzájárulási összeget 5 éven át kamat nélkül törlesztendő 40000 firtos részletekben szavazta meg. E szerint a tanács elsőbb egy feliratot javasol a kormányhoz, s csak ha ennek nem lenne sikere, fog propecciókat tenni a fizetést illetőleg. Némi vita után a közgyűlés elfogadta a javaslatot. Ingerült hangulatban folyt a tanácskozás két tanító kérvénye fölött, kik a népiskolákban mint tornatanítók működve, ezért jutalmazást kértek. A tanács véleménye elutasító volt s ezt többen helyeselték, támaszkodva a közgyűlés multkori, szintén tanítói kérvényekre hozott határozatára, mely szerint közhivatalt viselők e minőségükben teljesített munkajukért külön díjazást nem követelhetnek. Ezzel szemben *Bevényi Dániel* apát-plebános hévvel védte az iskolások ajánlatát, mely szerint az illető tanítók 100—100 firttal volna jutalmazandók. Ugy látszik, maoda, a tanács következetesen keresi az ellentéteket az iskolásokkal s így nem tudja, mi ezzel szemben az iskolások teendője. E nyilatkozat *Drescher* polgármesternek személyes kérdésben való felszólalására adott alkalmat. Többek felszólalása után a többség azt a közvetítő indítvány fogadta el, hogy még ez egyszer kapjanak az illető tanítók 50—50 firt jutalmat, jövőre azonban minden tanító maga köteles a maga osztályát külön díjazás nélkül a tornázásban is gyakorolni. Nagyobb vita még csak a *közvetítő szabályzat* tárgyalásánál fejlődött ki; végül azonban azt is változatlanul elfogadták. A többi kisebb érdekű tárgyak úgy szölván minden vita nélkül intéztettek el a tanács javaslatai értelmében.

— **A keczeli kerület** választó polgárait néhány úri ember értekezletre hívta össze *Hajósrá*, e hó 20-ára. Okunk van azt hinni, hogy ezen az értekezleten a kormánypartú zászlót akarják kibontani s Földváry G. urat jelöltül állítani. Mégis vagy éppen azért felkérjük a keczeli kerületbeli elvtársainkat, jelenjenek meg minél nagyobb számban azon az értekezleten s ott nyilvánítsák ki, hogy ők a függetlenségi párt alapján álló képviselőt óhajtanak megválasztani s e férfut már ki is szemelték Gál Péter személyében. Ily kijelentés erkölcsi súlyát fölőlesleges fejtegetnünk, hisz mindenki beláthatja, hogy a hajósi értekezlet egyhangú kormánypartisága a tájékozatlanabb és gyöngébb választók egy részét tévedésbe ejthetné. Pedig ma már biztosan konstátálhatjuk, hogy a többség határozottan a függetlenségi eszme és Gál Péter neve körül csoportosul; súlyos mulasztás volna tehát, ha azok a lelkes polgárok, a kik oly nemes hévvel karolták fel pártunk ügyét, a többséget most valami hadicsellel szétrobbantani engednék.

— **Kuricum.** Furcsa hír kering a városban, melyet a tények megerősíteni látszanak. Ez a hír szól akképen, hogy a rendőr-kapitányság iparrendelőt adott — pláne helyszíni tárgyalás nélkül, — S. A. mérnök urnak egy a Pandúr-szigeten, tehát szent-istváni (pestmegeyi) területen felállítandó ezementműködőgyára. Kiváncsiak vagyunk: visszaélés-e ez vagy csak tudatlanság.

— **Bolond gomba.** A jó öreg „Pesti Napló“ n is megcsik néha az az emberi gyarlóság, hogy bolondot mond, különösen mikor a vidéki levelezők manuskriptumai fésületlenül csinálják benne a közvéleményt. Így egyik minapi számában egy siklói levélben azt olvassuk, hogy „Olay bukása biztos“, holott később maga bevallja, hogy Olaynak még ellenjelöltje sincs. Ez a furcsaság bizonyosan csak elmézésből került ama lap hasábjaira, mely ép oly elcséges a kormánypartnak és a függetlenségeknek, mint akár mi vagyunk. Biztosíthatjuk különben azokat, a kik netalán kárörömmel olvasták a siklói anonimusan függetlenséget, hogy Olay Lajos a siklói kerületben semmi esetre sem fog megbukni. Hisz most még olyanok is, akik azelőtt a kormányparttal tartottak, így p. o. Vaiszló és Ipacsfán több kiváló

úri egyéniség, nyilván kijelentették, hogy áttérnek a függetlenségi zászló alá. Ez zokon eshetik nem csak a siklósi föllentőnek, hanem néhány bajai urnak is, a mi azonban a dolgon egy csöppet sem változtat.

— **A kortes poézis** egy derék termékét kaptuk kezünkhez. Szerzője egy homoki banyevác földmives s így annál nagyobb érdeklődéssel bír a versezet, mely itt következik:

Aki igaz magyar, nem kores,
Csatlakozzék ám e párthoz,
Kossuth Lajos a védszentünk,
Helfy Ignác lesz követünk.

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Félre vétel, félre pénzfel,
Félre az ígéretekkel!
Nem kell nekünk olyan követ,
Ki a népek pénzét veszteget.

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Nem kell nekünk Latinovits,
Teste, lelke mind pecovics,
Nem oly ember kell a gátra,
Kinek Tisza a barátja.

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Lefelé folyik a Tisza,
Latinovits lépjen vissza,
Ne tiporja szent ügyünket,
Tiszta, igaz elveinket.

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Jelszavunk lesz az igazság,
Rég óhajtott szent szabadság,
Egy halálunk, egy életünk,
Helfy lesz a mi követünk.

Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Az újvidéki kir. kath. magyar főgimnáziumi tápintézet alapszabályai.

I. Cím és cél.

1. §. Az újvidéki kir. kath. magyar főgimnázium kebelében fennálló s a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszteriumak 1880. évi 1983. sz. a. kelt magas leirattal jóváhagyott ifjúsági „Segély-alap” szabályai 3. §-ának értelmében, az újvidéki kir. kath. magyar főgimnáziumban 1884. 5-ik tanévtől kezdve tápintézet állítatik fel.

Az intézet címe: „Újvidéki kir. kath. magyar főgimnáziumi tápintézet.”

2. §. A tápintézet célja: hogy az abban résztvevők jutányos és tisztességes köztetkezésben, a vallásos erkölcsökre és szellemi fejlődésre nézve jótékony, nevelő felügyeletben, illetőleg házi nevelésben részesüljenek; hogy az iskolához juthatás mindenkinek megkönnyítessék s ily módon a főgimnázium fontos céljának előmozdításában hathatósan közreműködjenek. A tápintézet növendékek vallási gyakorlataikat saját vallásuk szerint, az intézet többi tanulóival teljesítik.

3. §. Ezen cél elérésére a tanintézet épületében köztartás rendeztetik be akkép, hogy az abban résztvevő tanulók reggeli felnyoloz órától esti hét óráig az egész napot a tanintézetben töltsék az alább meghatározandó napi rend szerint.

4. §. A tápintézet növendékek számára jutányos szállásokról, a jó házi nevelés érdekeit biztosító családoknál a főgimnáziumi igazgatóság gondoskodik.

II. A köztetkezésről.

5. §. A köztetkezés reggel fél 8 kor, délben 12 óra kor és este 7 óra kor történik. A reggeli áll egy pohár forrált vagy hideg tejből s egy zömléből; az ebéd huslevéből, marhahúsból mártással és főzelékből hussal, felváltva hetenként egyszer tésztával vagy húsfele étellel.

A vacsora áll levesből és főlváltva főzelékből hussal vagy tésztából, vagy pörkölt húsból; ugy délben mint este megfelelő mennyiségű kenyérral. Délután 4 óra kor minden tanuló egy szelet kenyert, vagy egy zömlét kap oszonnál.

III. az étkezési rend.

6. §. Az étkezés a nap mindhárom szakában s a 4. § ban meghatározott időben az e célra berendezett étteremben történik s minden alkalommal imával kezdődik és végződik.

7. §. Az étteremben az adott jelre együttesen jelennek meg s együttesen távoznak.

8. §. Az étkezés alatt mindenki csendben és illedelmesen tartozik magát viselni s az étkezés végét bevégni.

9. §. Étkezés előtt vagy után az étteremben tartózkodni senkinek sem szabad.

IV. Felügyelet az étkezésnél.

10. §. A tápintézet háztartás vezetésével s az étkezés mindegyik ügyével egy tapasztalt, műveltségi s egyéb magánviszonyainál és koránál fogva arra alkalmas oly nő bizatik meg, ki a tápintézet növendékek körül egyszersmind az anyai tisztet is teljesíteni képes. Ennél fogva a) a háztartás vezetője a növendékekkel együtt eszik, őket az előforduló esetekben rendre, illedelmre oktatja és szoktatja; b) felügyel arra, hogy a növendékek az étkezésnél mindig tiszta ruhában, tiszta kézzel jelenjenek meg, nem különben felügyel arra: hogy az étkezés kellő csendben és rendben történjen. Mindezek véghez vitelésben segélyére vannak a tanulmányi segédfelügyelők, kikről alább leszzen szó.

11. §. Ha valamely tápintézet növendék, magaviselésben tisztelenséget vagy kötelességgel szemben engedelmességet árulna el: a háztartás vezetője köteles minden egyes esetben az intézet igazgatójánál jelentést tenni, ki a megjavulni nem akarót esetleg a tápintézetből ki is utasíthatja.

V. Tanulmányi rend.

12. §. Az étkezési s a testi lelki épség, éberség fenntartására és megőrzésére szükséges pihenő időn kívül a tápintézet növendékek a rendes iskolai időből fennmaradó idejüket egy, e célra berendezett tanulmányi terem-

ben tanulással s azzal egybekapcsolt csendes foglalkozással töltik.

13. §. A tanulóteremben egyszer kijelölt helyet megtartani, azon könyveit, tanszereit rendben tartani, mindenkinek elengedhetlen kötelességévé tétetik.

14. §. Reggelizés után, melyre 5 percnyi idő engedtetik, a növendékek együttesen a tanulóterembe vonulnak s ott a délelőtti iskolai tanításra előkészülnek a 8 órai csepenesség midőn kiki illető osztályába megy.

15. §. A délelőtti iskolai órák végeztével egy negyedórás szünet után, kiki a tanulóterembe megy s az ebédeléshez adott jelre délutáni leckeikre készül.

16. §. Az ebédelésre félórányi idő engedélyeztetik. Fél 1 órától 1 óráig szünet, mely alatt a növendékek idejüket kedvező időjárásor a tanintézet udvarán, különben pedig a tanulóteremben való csendes szórakozás. Ezen időt kivéve, az intézetet az igazgató engedélye nélkül elhagyni soha senkinek sem szabad.

17. §. Délutáni 1 órától 2 óráig folytatolagos előkészület a leckékre; 4 óra kor oszonna s 5 perc után kedvező időben felügyelet mellett sétá, különben pedig a tanulóteremben való csendes szórakozás. Ezen időt kivéve, az intézetet az igazgató engedélye nélkül elhagyni soha senkinek sem szabad.

18. §. 5 órától fél 7 óráig előkészület a másnapi iskolai tanításra s adott jelre az étterembe vonulás vacsorálás végett, melynek végeztével a növendékek nyugodt rendben szállásaikra mennek úgy: hogy 7 óra mindenki lakásán lenni tartozik, mire nézve szigorú ellenőrzés gyakoroltatik. VI. Tanulmányi felügyelet.

19. §. A tanulmányi és nevelési felügyeletet a tanintézet épületében lakó főgimnáziumi igazgató vezeti és ellenőrzi. Ő képviseli az együletet mint annak elnöke, hatóságok és harmadik személyek irányában is. Segélyére vannak neki erre nézve a segédfelügyelők, kik a 7. és 8. osztály jeles előmenetelű, példás erkölcsű, lehetőleg oly ifjaiból választatnak, kik a tanári pályára készülnek. Az igazgató mellőzhetetlen akadályoztatása esetén a tanulmányi és nevelési felügyeletet az igazgató által megbízott tanár vezeti és ellenőrzi.

20. §. A segédfelügyelő tiszte a tanulási órák alatt a rend, nyugalom és csend fenntartása fölött őrködni; a tanulmányaikban csoportjaikból hozzájuk fordulókat utba igazítani, minden hét szombatján a csoportjaikhoz tartozó növendékek könyveit, füzeteit s egyéb tanszereit megvizsgálni; a házi rend ellen vétőkről s általában tapasztalataikról a főgimnázium igazgatójának naponként jelentést tenni s étkezés alatt a háztartás vezetőjének a rend fenntartásában segédkezni, a növendékek séták s együttes megjelenések alkalmával kísérni, egyáltalában ügyelni, hogy a tápintézet növendékek úgy az evés, mint a tanulás és szórakozás idejében az erkölcsiség és mivel magatartás határai között maradjanak s ezen határok között élni megszokjanak.

21. §. A segédfelügyelő utasításait az igazgatótól nyerkis a kötelesek azokhoz szigorúan ragaszkodni.

22. §. Minden tiz tápintézet növendék mellé egy segédfelügyelő rendeltetik.

VII. A tápintézetbe való felvétel.

23. §. A tápintézet növendékek száma egyelőre 30-ra tétetik.

24. §. Felvétethetnek az újvidéki kir. kath. magyar főgimnázium nyilvános tanulói, vallás és nemzetiség különbsége nélkül.

25. §. A felvétel iránt az illetők szülői, vagy azok helyettesei a felvételt kívánó növendékek iskolai bizonyítványának csatolása mellett, a főgimnázium igazgatójánál minden év augusztus havának 1. s napjáig írásban tartoznak jelentkezni. Az igazgató a beérkezett jelentkezéseket az ifjúsági „Segély-alap” kezelő bizottságának mely a felügyeletet s ellenőrzést gyakorolja, 5 nap alatt bemutatja s a jelentkezetteket a felvételre nézve augusztus hó 15. ikéig értesíti.

26. §. A tápintézet díj havonként 10 frtban állapítatik meg, mely 2—2 óra előre fizetendő. Ezen kívül minden növendék 2—2 havonként az előforduló háztartási kiadások fedezésére 1—1 frtot fizet.

27. §. Az ifjúsági „Segély-alap” állásához képest néhány szegény, de jeles előmenetelű s példás magaviseletű ifju az előbbi §-ban megszabott díj feléért, vagy esetleg díjtalanul is felvétetik. Az ily helyekre való felvételt az intézet igazgatója az iskolai év bevégezte előtt 30 nappal hivatalosan köztudomásra juttatja s a beérkező folyamodványokat az ifjúsági „Segély-alap” kezelő bizottsága elé terjeszti, mely a kedvezményes ifjak felvétele iránt határoz.

A háztartási kiadások fedezésére 2—2 havonként fizetendő 1 frtot a kedvezményes növendékek is tartoznak fizetni.

28. §. A felvett növendék, szülői intézkedés folytán a tápintézetből kiléphet ugyan év közben is, de a folyó 2 óra befizetett tartási részlet visszadását nem követelheti.

VIII. A főfelügyelet.

29. §. A tápintézet felett való felügyeletet és ellenőrzést az újvidéki kir. kath. magyar főgimnázium kebelében fennálló ifjúsági „Segély-alap” kezelő-bizottsága gyakorolja. A VII. fejezetben foglaltak szerint ezen bizottság állapítja meg a felveendőket számát s azt, hogy kik vétsenek föl; továbbá megállapítja az étlapot; határoz a háztartást vezető alkalmazása és az iránt: hogy hányan és kik vehetők fel az intézetbe mint kedvezményesek. Ezekre nézve az igazgató még a tanév kezdete előtt a kezelő-bizottság elé rendes költségelirányzatot terjeszt jóváhagyás végett.

Megvizsgálja a havonként szerkesztett számadásokat s azokhoz képest az igazgatónak, illetőleg a háztartás vezetőjének a fölmentvényt megadja. Ezeket kívül joga és kötelessége a kezelő-bizottság tagjainak a tápintézet helyiségeiben bármikor megjelenni, a konyhát és éttermet meglátogatni s a bárhol tapasztalt hiányokat elhárítani. Egyáltalában köteles az igazgató az alapszabályok határai között mindenkiben a kezelő-bizottság határozatai szerint eljárni, e végből a kezelő-bizottságot minden tanulmányi időszak végén a tápintézet állapotát nyilván tartó ülésekre meghívni, s ezeken kívül is a bizottságot mindannyiszor egybehívni, valahányszor azt a kezelő-bizottság 2 tagja töle írásban követeli.

Ugyancsak joga és kötelessége a tanári kar összes tagjainak is, a tápintézetet bármikor meglátogatni s tapasztalataikról akár az igazgatót, akár a kezelő-bizottságot értesíteni.

30. §. Azon esetben, ha az egyület az alapszabályokban meghatározott célt és eljárást meg nem tartaná, a kir. kormány által, a mennyiben további működésének folytatása által az állam, vagy az egyleti tagok vagyoni érdeke veszélyeztetetnek, haladéktalanul felfüggesztetik, s a felfüggesztés után elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest fel is oszlattatik, vagy esetleg az alapszabályok pontos megtartására nézve, különbeni feloszlátás terhe alatt köteleztetik.

31. §. Az alapszabályok módosítása, az egyület feloszlátása és vagyonának hová fordítása iránt hozandó határozat, foganatosítása előtt a kir. miniszterium elé terjesztendő.

32. §. A tápintézet működéséről, a vagyonkimutatás és az évi számadás kíséretében a kir. főigazgatóság útján a vall. és közokt. m. kir. Miniszteriumnak jelentés teendő. Kelt Újvidéken, 1883. jul. 17.

Frankl István,
kir. főgymn. igazg.

27202. szám.

Jóváhagyom.

Budapesten, 1883. évi december hó 4. én.

(p. h.)

Trefort, m. k.

Laptulajdonos:

Felolós szerkesztő:

Olay Lajos.

Inczédi László.

2981. sz.

tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. bíróság mint tlkvi hatóság részéről közhírré tétetik, a bajai takarékpénztár végrehajtónak kérelme folytán Pastrovits Antal végrehajtást szenvedett, illetve Gyurinovits József késedelmes vevő elleni végrehajtási ügyében, miután utóbbi az árverési feltételeknek eleget nem tett, a végrehajtási újabb árverés 300 frt töke követelés, ennek 1871. évi június hó 19. ik napjától járó 6% kamatai 2% üzleti díj 74 frt 09 kr végrehajtási már megállapított, valamint 7 frt 90 kr jelenlegi és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 185. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Baja város 935. számú telekjegyzőkönyvében foglalt, Pastrovits Antal nevében álló A. I. 2974 hr. számú 1 hold 434 □ öl nagyságú 350 frtra becsült szőlőre ezen elrendeltetik, és annak a kebelb. tlkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi július hó 15. napjának d. u. 3 órája kintzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbíró mint tlkvi hatóság.

Baján, 1884. évi ápril hó 19. Rácz József,
kir. járásbíró.

3589. sz.

tk. 1884.

Árverési hirdetmény.

A bajai királyi járásbíró mint telek-könyvi hatóság részéről Bayer Mihály örökösei végrehajtató kérelme folytán Tomcsányi Mátyás örökösei végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 481 forint 72 krajczár töke követelés és annak 1878-ik évi január hó 1. s napjától járó 6% kamatai 31 frt 90 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenti 11 frt 90 kr és a még felmerülő egyéb költségeknek kielégítése végett az 1881. évi LX t. cz. 144. §-a és a 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Baja város 1060. számú tjkben foglalt, felerészben Tomcsányi Horváth Éva, másik felerészben Tomcsányi Mátyás örökösei, Tomcsányi Elek, Tomcsányi Fejes Rozália, Tomcsányi János kiskorú, Tomcsányi Péter kiskorú, Tomcsányi Amáli kiskorú, Tomcsányi Mária kiskorú nevében álló A. I. 1118 ik hr. 1057. ö i. számú 1064 frtra becsült egész ház, hozzátartozó 200 □ öl beltelekre, úgy az A. † 3024. hr. számú 1001 □ öl nagyságú szőlőből, utóbbiakat megillető 254 frtra becsült birtokjuttalakra, tekintettel a fenthivathozott törvények 156. §-nak C. pontjára ezen elrendeltetik, és annak a kebelb. tlkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi június 28. ik napjának d. u. 3 órája kintzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az ingatlan a fent kített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. bíróság mint tlkvi hatóság.

Baján, 1884. május hó 6. Rácz József,
kir. járásbíró.

2612. szám

tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Spitzer Mór özvegye bajai lakos végrehajtató kérelme folytán Kellner Mihály bajai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 1000 frt töke követelés, ennek 1880. évi március hó 10. ik napjától járó 6% kamatai, 41 frt 60 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 20 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a sza-

hadik kir. törvényszék területén lévő a bajai 1112. számú tjkvben foglalt Kellner Mihály és neje Mesch Zsuzsanna nevén álló A. I. 1174. hr. 1113. ö. i. számú 1200 frtra becsült egész ház és hozzá tartozó 136 □ öl beltelekre, — ugy a bajai 1169. számú tjkvben foglalt Mesch János és Kellner Mihály nevén álló A. I. 1238. hr. 1178. ö. i. 240 frtra becsült egész ház és hozzátartozó 226 □ öl beltelekre, tekintettel a fenthivatkozott törvénycikk 156. §-ának c) pontjára ezennel elrendeltetik, és annak a kebelb. tkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi júliushó 14-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árvezetni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% százalékát készpénzben vagy ovadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1884. évi ápril hó 19-én.

Rác József,
kir. járásbíró.

Lakás-változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy lakásomat és fogászati műtermemet

folyó évi május hó 1-től

kezdve a br. Eötvös-utczában Scherer Antal úr tulajdonát képező és Sárkány Lázár úr gyógyszer-tárának tő-szomszédságában fekvő házba helyeztem át.

Baján, 1884. május hóban.

Dr. Stern Ignác,
gyakorló orvos.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál
BUDAPESTEN,

vagy

DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókát vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyttal megemlíteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbizásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusítatik el kívánatra mi

k ü l ö n l e g e s s e r e k e l

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb fűzetűk, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palackként csak 1 1/2 krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztaságukért félévi jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamatukat félév elmúltával is megtartják.

STREINTZ és ESCHENLOHR

könyvnyomdatulajdonosok

ajánlják

helyben a Bódog-téren (Michitsch István úr házában) fennálló korszerűen berendezett

KÖNYVNYOMDÁJUKAT

mindennemű művek, hirlapok, röpiratok, falragaszok, továbbá legújabb diszítéssel kiállított meghívók, számlák étlapok, gyász- és halotti jelentések, legújabb divatú névjegyek, végre hatóságok, ügyvédek stb. részére szükséges bármennemű nyomtatványok pontos, hibátlan és a legjutányosabb árak mellett elkészítésére.

Vidéki megrendelések pontosan és a leggyorsabban teljesítettnek.

A n. é. közönségnek az eddig irányunkban tanusított becses bizalmáért hálás köszönetet mondva, kérjük, miszerint azzal bennünket továbbra is megajándékozni kegyeskedjék.

Baján, 1884. május hóban.

Ugyanitt egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Kiváló tisztelettel
Streintz és Eschenlohr,
könyvnyomdatulajdonosok.